

¹Im zehnten Jahr, am zwölften Tage des zehnten Monats, geschah des HERRN Wort zu mir und sprach: ²Du Menschenkind, richte dein Angesicht wider Pharao, den König in Ägypten, und weissage wider ihn und wider ganz Ägyptenland. ³Predige und sprich: So spricht der HERR HERR: Siehe, ich will an dich, Pharao, du König in Ägypten, du großer Drache, der du in deinem Wasser liegst und sprichst: Der Strom ist mein, und ich habe ihn mir gemacht. ⁴Aber ich will dir ein Gebiß ins Maul legen, und die Fische in deinen Wassern an deine Schuppen hängen und will dich aus deinem Strom herausziehen samt allen Fischen in deinen Wassern, die an deinen Schuppen hängen. ⁵Ich will dich mit den Fischen aus deinen Wassern in die Wüste wegwerfen; du wirst aufs Land fallen und nicht wieder aufgelesen noch gesammelt werden, sondern den Tieren auf dem Lande und den Vögeln des Himmels zur Speise werden. ⁶Und alle, die in Ägypten wohnen, sollen erfahren, daß ich der HERR bin; darum daß sie dem Hause Israel ein Rohrstab gewesen sind. ⁷Wenn sie ihn in die Hand faßten, so brach er und stach sie in die Seite; wenn sie sich darauf lehnten, so zerbrach er und stach sie in die Lenden. ⁸Darum spricht der HERR HERR also: Siehe, ich will das Schwert über dich kommen lassen und Leute und Vieh in dir ausrotten. ⁹Und Ägyptenland soll zur Wüste und Öde werden, und sie sollen erfahren, daß ich der HERR sei, darum daß du sprichst: Der Wasserstrom ist mein, und ich bin's, der's tut. ¹⁰Darum, siehe, ich will an dich und an deine Wasserströme und

¹في السَّنةِ العَاشِرَةِ فِي الثَّانِي عَشَرَ مِنَ الشَّهْرِ العَاشِرِ كَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، يَا ابْنَ آدَمَ، اجْعَلْ وَجْهَكَ تَحَوُّ فِرْعَوْنَ مَلِكِ مِصْرَ وَتَتَّبِعْ عَلَيْهِ وَعَلَى مِصْرَ كُلِّهَا. ²تَكَلِّمْ وَقُلْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدًا عَلَيْكَ يَا فِرْعَوْنَ مَلِكِ مِصْرَ، التَّمْسَاخُ الكَبِيرُ الرَّايضُ فِي وَسْطِ أَنهَارِهِ، الَّذِي قَالَ، تَهْرِي لِي وَأَنَا عَمِلْتُهُ لِنَفْسِي. ⁴فَأَجْعَلُ حَرَابَتِي فِي فِكِّكَ وَالزَّقِ سَمَكَ أَنهَارِكَ يَحْرَسُفَكَ، وَأَصْلِعُكَ مِنْ وَسْطِ أَنهَارِكَ وَكُلَّ سَمَكَ أَنهَارِكَ مَلْرُقُ يَحْرَسُفَكَ. ⁵وَأُزْرِكُ فِي الْبَرِّيَّةِ أَنْتَ وَجَمِيعَ سَمَكَ أَنهَارِكَ. عَلَى وَجْهِ الحَقْلِ تَسْفُطُ فَلَا تُجْمَعُ وَلَا تُلْمُ. بَدَلْتُكَ طَعَامًا لِدُخُوشِ الْبَرِّ وَلِطُيُورِ السَّمَاءِ. ⁶وَعَلِمْتُ كُلَّ سَكَّانِ مِصْرَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ مِنْ أَجْلِ كَوْنِهِمْ عُنْكَازَ قَصَبِ لَبِيَّتِ إِسْرَائِيلَ. ⁷عِنْدَ مَسْكِهِمْ بِكَ بِالْكَفِّ انْكَسَرَتْ وَمَرَّتْ لَهُمْ كُلُّ كَيْفٍ، وَلَمَّا تَوَكَّأُوا عَلَيْكَ انْكَسَرَتْ وَقَلَقَلْتُ كُلَّ مُؤْنِهِمْ. ⁸لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدًا أَجْلِبُ عَلَيْكَ سَيْفًا، وَأَسْتَأْصِلُ مِنْكَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ. ⁹وَتَكُونُ أَرْضُ مِصْرَ مُفْفِرَةً وَحَرَبَةً، فَيَعْلُمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ لِأَنَّهُ قَالَ، التَّهْرُ لِي وَأَنَا عَمِلْتُهُ. ¹⁰لِذَلِكَ هَتَدًا عَلَيْكَ وَعَلَى أَنهَارِكَ، وَأَجْعَلُ أَرْضَ مِصْرَ حَرَبًا حَرَبَةً مُفْفِرَةً مِنْ مَجْدَلِ إِلَى أَسْوَانَ إِلَى تُحْمِ كُوشَ. ¹¹لَا تَمُرُّ فِيهَا رَجُلٌ إِنْسَانًا، وَلَا تَمُرُّ فِيهَا رَجُلٌ بَهِيمَةً، وَلَا تُسْكِنُ أَرْبَعِينَ سَنَةً. ¹²وَأَجْعَلُ أَرْضَ مِصْرَ مُفْفِرَةً فِي وَسْطِ الْأَرَاضِي الْمُفْفِرَةِ، وَمُدَّتْهَا فِي وَسْطِ الْمُدُنِ الحَرَبَةِ تَكُونُ مُفْفِرَةً أَرْبَعِينَ سَنَةً. وَأَسْتَشِتُّ الْمِصْرِيِّينَ بَيْنَ الْأَمَمِ وَأَبَدُّهُمْ فِي الْأَرَاضِي. ¹³لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، عِنْدَ تَهَابَةِ أَرْبَعِينَ سَنَةً أَجْمَعُ الْمِصْرِيِّينَ مِنَ الشُّعُوبِ الذِّبَنِ تَسْتَشْتُوا بَيْنَهُمْ ¹⁴وَأُرْدُ سَبِيَّ مِصْرَ، وَأُرْجِعُهُمْ إِلَى أَرْضِ فَنْزُوسَ إِلَى أَرْضِ مِيلَادِيهِمْ، وَيَكُونُونَ هُنَاكَ مَمْلَكَةً حَقِيرَةً. ¹⁵تَكُونُ أَحْفَرَ المَمَالِكِ فَلَا تَرْتَفِعُ بَعْدَ عَلَى الْأَمَمِ، وَأَقَلُّهُمْ لِكَيْلًا يَتَسَلَطُوا عَلَى الْأَمَمِ. ¹⁶فَلَا تَكُونُ بَعْدَ مُعْتَمَدًا لَبِيَّتِ إِسْرَائِيلَ، مُذَكَّرَةً الْإِمَمِ بِأَنْصِرَافِهِمْ وَرَاءَهُمْ، وَيعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹⁷وَكَانَ فِي السَّنةِ السَّابِعَةِ وَالْعِشْرِينَ فِي الشَّهْرِ الْأَوَّلِ فِي أَوَّلِ الشَّهْرِ أَنْ كَلَّمَ الرَّبُّ كَانَ إِلَيَّ، ¹⁸بَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّ تَبُوحْدَنْصَرَ مَلِكَ پَايَلِ اسْتُخْدَمَ حَيْسُهُ خِدْمَةً شَدِيدَةً عَلَى صُورَ. كُلُّ رَأْسِ قَرَعٍ، وَكُلُّ كَيْفٍ تَجَرَّدَتْ، وَلَمْ تَكُنْ لَهُ وَلَا لِحْيَتِهِ أَجْرَةٌ مِنْ صُورَ لِأَجْلِ خِدْمَتِهِ الَّتِي خَدَمَ بِهَا عَلَيْهَا. ¹⁹لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَتَدًا أَبْذِلُ أَرْضَ مِصْرَ لِتَبُوحْدَنْصَرَ

will Ägyptenland wüst und öde machen von Migdol bis gen Syene und bis an die Grenze des Mohrenlandes,¹¹ daß weder Vieh noch Leute darin gehen oder da wohnen sollen vierzig Jahre lang.¹² Denn ich will Ägyptenland wüst machen wie andere wüste Länder und ihre Städte wüst liegen lassen wie andere wüste Städte vierzig Jahre lang; und will die Ägypter zerstreuen unter die Heiden, und in die Länder will ich sie verjagen.¹³ Doch so spricht der HERR HERR: Wenn die vierzig Jahre aus sein werden, will ich die Ägypter wieder sammeln aus den Völkern, darunter sie zerstreut sollen werden,¹⁴ und will das Gefängnis Ägyptens wenden und sie wiederum ins Land Pathros bringen, welches ihr Vaterland ist; und sie sollen daselbst ein kleines Königreich sein.¹⁵ Denn sie sollen klein sein gegen andere Königreiche und nicht mehr sich erheben über die Heiden; und ich will sie gering machen, damit sie nicht über die Heiden herrschen sollen,¹⁶ daß sich das Haus Israel nicht mehr auf sie verlasse und sich damit versündige, wenn sie sich an sie hängen; und sie sollen erfahren, daß ich der HERR HERR bin.¹⁷ Und es begab sich im siebenundzwanzigsten Jahr, am ersten Tage des ersten Monats, geschah des HERRN Wort zu mir und sprach:¹⁸ Du Menschenkind, Nebukadnezar, der König zu Babel, hat sein Heer mit großer Mühe vor Tyrus arbeiten lassen, daß alle Häupter kahl und alle Schultern wund gerieben waren; und ist doch weder ihm noch seinem Heer seine Arbeit vor Tyrus belohnt worden.¹⁹ Darum spricht der HERR HERR also: Siehe, ich will Nebukadnezar,

مَلِكِ بَابِلَ قَبْأَحْدُ تَرَوَّهَا وَيَعْتَمُ عَنِيْمَتَهَا وَبَنَهُبُ تَهَهَا
فَتَكُونُ أَجْرَةً لِحَيْشِهِ.²⁰ قَدْ أُعْطِيْتُهُ أَرْضَ مِصْرَ لِأَجْلِ
شُعْلِهِ الَّذِي حَدَمَ بِهِ لِأَنَّهُمْ عَمِلُوا لِأَجْلِي يَقُولُ السَّيِّدُ
الرَّبُّ.²¹ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَنْبُتُ قَرْنًا لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ. وَأَجْعَلُ
لَكَ قَنْحَ الْقَمِ فِي وَسْطِهِمْ فَيَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.

dem König zu Babel, Ägyptenland geben, daß er all ihr Gut wegnehmen und sie berauben und plündern soll, daß er seinem Heer den Sold gebe.²⁰ Zum Lohn für seine Arbeit, die er getan hat, will ich ihm das Land Ägypten geben; denn sie haben mir gedient, spricht der HERR HERR.²¹ Zur selben Zeit will ich das Horn des Hauses Israel wachsen lassen und will deinen Mund unter ihnen auftun, daß sie erfahren, daß ich der HERR bin.